

28. De Here zorgt voor eten en drinken

Drie dagen later was het volk het wonder van de doortocht alweer vergeten. Ze hadden dorst, het water was op. Ze kwamen bij een oase, een vruchtbare plek in de woestijn, maar het water was er bitter. In plaats van dat ze de Here God om hulp vroegen, mopperden ze tegen Mozes, en zeiden: "Wat moeten we nu drinken"? Mozes mopperde niet; hij wist dat God voor hen zou zorgen, en vroeg Hem om hulp. Hij moest een stuk hout in het water gooien, dan zou het goed worden. Mozes geloofde God en deed gehoorzaam wat Hij zei. En inderdaad was het water niet bitter meer. God zei, dat ze nu weer gezien hadden hoe Hij kon helpen, en dat ze op Hem konden vertrouwen.

Om te laten zien hoe fijn Hij hun leven kon maken, bracht God hen naar een andere oase. Hier waren waterbronnen en dadelpalmen, waar ze een poosje mochten uitrusten. Maar ze moesten daarna wel weer verder, naar het land Kanaän, een mooi land waar ze altijd zouden wonen. Hadden ze dat maar geloofd. Maar toen ze later weer in de woestijn liepen, merkten ze dat al het eten op was. Ze dachten niet aan de God, die zo goed voor hen had gezorgd. Nee, ze waren boos en mopperden op Mozes en Aäron: "Had ons maar in Egypte laten dood gaan, daar hadden we tenminste brood en vlees, maar hier, moeten we allemaal omkomen van de honger"? De Here God was niet eens boos, en zorgde toch voor hen. Tegen Mozes zei Hij: "Ik zal voor brood en vlees zorgen. Elke dag zal ik brood uit de hemel laten regenen, en in de avond zal er vlees zijn".

Die avond kwamen er opeens grote zwermen kwartels, vogels die lekker waren om te eten. De ochtend daarna lagen er overal witte korreltjes: manna, dat ze konden bakken of koken. Iedereen moest het zelf gaan verzamelen. Precies genoeg voor 1 dag, niemand mocht iets bewaren. De volgende dag zou er weer manna zijn. Toch waren er mensen die bang waren dat er de andere dag niets zou zijn. Stiekem verzamelden zij meer, maar de andere dag was het bedorven. De zesde dag van de week moesten ze wel voor 2 dagen verzamelen; want op de sabbat mochten ze rusten, dan zou er geen manna zijn, maar het zou ook niet bederven. Toch deden sommigen het niet en gingen op de sabbat kijken. Zij hadden op die dag niets te eten. Zou het volk nu wel verder op God vertrouwen? Dat lees je de volgende keer.